

ΑΠΟ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΡΩΜΑΝΤΙΣΜΟΥ

ΜΙΑ ΕΡΩΤΙΚΗ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

'Ο ποιητής Γκαριέλ.

Τὸ Παρίσι στὸν καιρὸ τοῦ ρωμαντισμοῦ. Τὸ ἀναγνωστήριό τῆς Μαλβίνας Βερμό, κέντρο τῶν νέων διανοουμένων. Ὁ ποιητὴς Γκαριέλ μὲ τὸ λαμπρὸ μέλλον. Ἡ ἀγάπη του πρὸς τὴ Μαλβίνα. Ὁ περὶ ἡ ὄραία διευθύντρια τοῦ ἀναγνωστηρίου τὸν περιφρονεῖ. Μία δραματικὴ σκηνή. Ὁ εὐτυχισμένος ἀντίζηλος τοῦ ποιητοῦ. Στὸ πεδίο τῆς τιμῆς. Τὰ σχόλια τῶν ἐφημερίδων.

Θὰ σὰς μεταφέρουμε σήμερα στὸ φιλολογικὸ Παρίσι τοῦ 1830, τὴν ἐποχὴ δηλαδὴ ποὺ ὁ ρωμαντισμὸς ἄρχισε νὰ κατακτᾷ τὸ πνεῦμα τῶν ἀνθρώπων, ἀπασχολώντας τὸν κόμο περισσότερο ἀπ' ἄλλα τὰ μεγάλα κοινωνικὰ καὶ οικονομικὰ προβλήματα.

Τὸν καιρὸ ἐκεῖνο ὄλοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, διάβαζαν μὲ μανία. Καὶ ἐπειδὴ τὰ βιβλία ἦσαν τότε πανάκριβα, οἱ φιλαναγνώστια κατέφηναν στὰ λαϊκὰ ἀναγνωστήρια — μεγάλες αἰθούσες ὅπου μορφοῦσαν νὰ διαβάσουν, πληρώνοντας μὴ ἀσημαντὴ μηνιαία συνδρομὴ, ὅλες τὶς ἐφημερίδες, τὰ περιοδικὰ καὶ τὰ βιβλία. Ἐννοεῖται ὅτι τὴν τακτικώτερον πελατεία τῶν λαϊκῶν ἀναγνωστηρίων ἀποτελοῦσαν οἱ νεαροὶ διανοούμενοι, οἱ ἱστορικοὶ ἐμπετισμοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκεῖνης...

Ἀπ' ὅλα τὰ λαϊκὰ ἀναγνωστήρια τῶν Παρισίων, τὸ πὸ ξακουστό ἦταν τότε τῆς Μαλβίνας Βερμό, μίας νεαρῆς γυναίκας, ἡ ὁποία εἶχε καταστήσει θρόνος στὴν πόλι τῶν γραμμάτων γιὰ τὴν ὀμορφιὰ καὶ τὴν μόρφωσίν της. Ἡ φήμη τῆς γυναίκας αὐτῆς μεγάλωσε περισσότερο ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ στάθηκε ἀφορμὴ μίας δραματικῆς μονομαχίας... Μά, προτιμότερο εἶνε νὰ σὰς ἀφηγηθῶμε τὴ θλίβερὴ αὐτὴ ἱστορία ἀπὸ τὴν ἀρχή...

Πικρὸς πέλτος μυστηρίου σκεπαζε τὴν καταγωγὴ καὶ τὸ παρελθὸν τῆς Μαλβίνας. Ἐκεῖνη ἔλεγε πὸς ἦταν κόρη ἑνὸς πρῶην νομάρχου, ὁ ὁποῖος ἐξωρίστηκε ἀπὸ τοὺς Βουρβόνους. Ἄρρησε, μὲ μερικὰ μασχημένα λόγια, νὰ ἰππονοηθῆ ὅτι εἶχε παντρευθῆ ἄλλοτε μ' ἕνα πλούσιο εὐγενῆ καὶ ὅτι ζῶσε τώρα χωρισμένη ἀπὸ τὸν ἄντρα της, ἐπειδὴ δὲν μπορούσε νὰ ὑποφέρῃ τὸν χαρακτῆρα του. Καὶ ἡ ἀλήθεια ἦταν ὅτι μὲ τὴ χάρι καὶ μὲ τὴν ἐξυπατάδα της εἶχε ἐπαβληθεῖ στοὺς νεαροὺς λογοτέχνες, ποὺ ἔμεναν ἐξ ἄλλου ἐνδοσιασμένοι μὲ τὴν πλατεία μόρφωσίν της, μὲ τὶς ἐπιτυχημένες κρίσεις τῆς πάνω στὰ ἔργα τοῦ Οὐόλτερ Σκῶτ, τοῦ Βίκτωρος Οὐγκῶ — νεαροὺ τότε, ἀλλ' ἐνδόξου ἤδη ποιητῶ — καὶ ἄλλων κορυφῶν τῆς ρωμαντικῆς λογοτεχνίας...

Κάθε μέρα, ἀπὸ τὶς 11 τὸ πρωί, ἡ Μαλβίνα Βερμό καθόταν στὸ ψηλὸ γραφεῖο της, ποὺ βρισκόταν σὲ μὴ γωνία τῆς μεγάλης αἰθούσας τοῦ ἀναγνωστηρίου της, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐπέβλεπε τοὺς πελάτες της, ποὺ διάβαζαν καθισμένοι γύρω ἀπὸ ἕνα μακρὸ τραπέζι ἢ ξαπλωμένοι σὲ ἀναπαυτικὰ πολυθρόνες...

Τὰ μεγάλα ρομβοειδῆ μάτια τῆς Μαλβίνας — τῶν ὁποίων ἡ ἔκφρασι μαρτυροῦσε πὸς ἡ γυναίκα αὐτὴ ζῶσε σὲ ἄλλους κόσμους, πλασμένους μὲ τὴν ἐξημιμένη φαντασία της, μακρὰ ἀπ' τὴν περὶ πραγματικότητας — εἶχαν ξεριθλαῖνε, ὅπως ἦταν ἐπόμενο, ὄλους τοὺς συνδρομητὰς τοῦ ἀναγνωστηρίου της.

Ἀπ' ὄλους ὄμως πὸ πολλὸ ἐρωτευμένους ἦταν ἕνας νεαρὸς ποιητὴς, ἡλικίας 21 μόλις ἐτῶν, ὁ Ζὰν Γκαριέλ. Ὁ ποιητὴς αὐτός, φίλος προσωπικὸς τοῦ Οὐγκῶ, εἶχε κίβλας τυπώσει δυὸ συλλογὰς ποὺ ἔκαναν κρότο. Ὅλοι τὸν θεωροῦσαν τὸν μόνον ἐπικίβδνο ἀντίπαλο τοῦ Οὐγκῶ καὶ τοῦ προσιώνιζαν ἕνα λαμπρὸ φιλολογικὸ μέλλον...

Αὐτός, λοιπόν, ὁ ποιητὴς, ὁ ὁποῖος ἦταν συγχρόνως καὶ ὀραϊώτατος νέος, εἶχε ἀγαπήσει τρελλὰ τὴ Μαλβίνα. Καὶ τῆς ἐξεδήλωνε τὴν ἀγάπη του μὲ τρόπο διακριτικὸ, ἀλλ' ἀρεκτὰ ἐμφανῆ.

Τὸ ἀσθημα αὐτὸ θὰ κολάζετο τὴ διευθύντρια τοῦ ἀναγνωστηρίου σὲ κάθε ἄλλῃ περίπτωσι. Μά ἡ Μαλβίνα ἦταν ἤδη ἐρωτευμένη μὲ ἕνα εὐγενῆ, ἕνα ἀξιοματικὸ τῆς βασιλικῆς φρουρᾶς, καὶ ἀδιαφοροῦσε τελείως γιὰ τὸν φαχὸ Ζὰν.

Ὁ ἀξιοματικὸς αὐτός πῆγαινε κάθε μέρα στὸ ἀναγνωστήριό της, καὶ ἀντὶ νὰ διαβάξῃ, καθόταν σὲ μὴ ἄκρη καὶ ἀντήλασσε χαμόγελα καὶ τρυφερὰ βλέμματα μὲ τὴν ἐπιμελήτρια. Ὁ Ζὰν τὸ πρόσεχε αὐτὸ καὶ τὰ φέιδια τῆς ζήλειας ἀρχισαν νὰ τοῦ κεντρίουν τὴν καρδιά. Προσπάθησε πολλὰς φορὰς νὰ ζητήσῃ ἐξηγήσεις ἀπὸ τὴ Μαλβίνα. Ἐκεῖνη ὄμως

πάντοτε τὸν σταματοῦσε μὲ μὴ ζωηρὴ χειρονομία, σὰν νὰ τοῦ ἔλεγε πὸς δὲν ἤθελε ν' ἀκούσῃ περισσότερα...

Καὶ ὁ ἀπελπισμένος ποιητὴς ἔλεγε συχνὰ στοὺς φίλους του, ποὺ παρακολούθησαν στὸ ἀναγνωστήριο τὴν τραγωδία του:

— Ὅθι ζωὴ αἴμα! Κατὰρα σ' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο! Εἶμαι μοιραῖος καὶ καταραμένος!

Τέλος, τὴν Παρασκευὴ 5 Φεβρουαρίου 1830, ὁ Γκαριέλ ἀποφάσισε νὰ ξεκαθαρίσῃ τὴν κατάστασι. Κάθησε κοντὰ στὴν εἴσοδο τοῦ ἀναγνωστηρίου καὶ περιμένε ἀντιόμοια τὴν ἀφίξι τοῦ ἀξιοματικῶ. Ὅταν, τέλος, ἐκεῖνος ἔφτασε, ὁ Γκαριέλ ἔτριξε ἀμέσως στὸ γραφεῖο τῆς Μαλβίνας καὶ τῆς ἔδωσε ἕνα ἀνοιχτὸ φάκελλο.

Ὁ ἀξιοματικὸς ὄμως, τρέχοντας καὶ αὐτὸς πίσω του, ἀρπαξε τὸν φάκελλο ἀπὸ τὰ χεῖρα τῆς Μαλβίνας, τὸν ἀνοίξε, ἔβγαλε ἀπὸ μέσα ἕνα φύλλο χαρτιοῦ, στὸ ὁποῖο ἦταν γραμμένο ἕνα ποίημα. Τὸ διάβασε, ἀνασπῆκσε περιφρονητικὰ τοὺς ὄμους του καὶ ἔτριξε μὴ ἄγρια ματιὰ στὸν Γκαριέλ... Ὁ ποιητὴς τὸν ἀγριοκίτταξε καὶ αὐτὸς καὶ ἔφυγε, χωρὶς νὰ πῆ λέξι...

Τὴν ἄλλῃ μέρα, ὁ Γκαριέλ παρουσιάστηκε στὸ ἀναγνωστήριό, ἀπαθὴς καὶ ἀτάραχος, σὰν νὰ μὴν εἶχε συμβεῖ ἀπολύτως τίποτε. Κάθησε στὸ τραπέζι καὶ ἄρχισε νὰ διαβάξῃ τῆς ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ. Μά ἡ φαινομενικὴ γαλήνη του δὲν μπερούσε νὰ ξεγελάσῃ τοὺς φίλους του καὶ αὐτὴν ἀκόμα τὴ Μαλβίνα, ποὺ παρακολούθησαν τὸ νέο μ' ἀνησυχία.

Στὸ τραπέζι βρισκόταν, μεταξὺ ἄλλων ἐντύπων, καὶ ἕνα σατυρικὸ περιοδικὸ, ἡ «Σιλουέττας», ποὺ δημοσίευε μὴ δριπτικὴ γελοιογραφία τοῦ βασιλέως Καρόλου Ι'. Ὁ Γκαριέλ ὄλοπὸν πῆρε τὸ περιοδικὸ καὶ ἄρχισε νὰ τὸ φυλλομετρεῖ. Τότε ἀκριβῶς μῆτε μὲσα καὶ ὁ ἀξιοματικὸς, ὁ ὁποῖος πλησίασε τὸν ποιητὴ, ἔσφαξε ἀπὸ πάνω του καὶ, δταν εἶδε τί διαβάξε, εἶπε δυνατὰ γιὰ νὰ τὸν ἀκούσουν ὄλοι οἱ παρσάμενοι:

— Ἄτιμος δὲν εἶνε μονάχα ἐκεῖνος ποὺ ἔκανε αὐτὴ τὴ γελοιογραφία, μὰ καὶ καίνοσ ποὺ μορεῖ καὶ τὴν κιντᾷει!

Ὁ Γκαριέλ ἔγινε ἀμέσως κάτωχρος ἀπὸ τὸ θυμὸ του. Σηκώθηκε ὀρθος καὶ χτύπησε μὲ τὸ γάντι του τὸ πρόσωπο τοῦ ἀξιοματικῶ. Οἱ δυὸ ἀντίπαλοι δὲν εἶπαν λέξι. Ἡ σκηνὴ ἦταν αἰσιπηλὴ — καὶ γι' αὐτὸ πὸ τραμακτικὴ. Σὲ λίγο, ὁ ἀξιοματικὸς ἔφυγε. Ὁ Γκαριέλ πλησίασε τότε δυὸ φίλους του καὶ τοὺς εἶπε κάτι. Δὲν ὑπῆρχε καμμιὰ ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἱστορία αὐτὴ θὰ τελειώσει μὲ μονομαχία.

Πράγματι, τὸ ἴδιο βράδυ ὁ Ζὰν Γκαριέλ δέχτηκε στὸ σπίτι του τοὺς μάρτυρας τοῦ ἀξιοματικῶ. Καὶ τὴν ἐπομένη τὸ πρωί, οἱ δυὸ θαυμαστὰ τῆς ὀραίας Μαλβίνας συναντήθηκαν ἔξω ἀπὸ τὸ ὄρειν. Ἡ μονομαχία ἔγινε μὲ πιστόλι. Δὲν εἶνε δύσκολο νὰ μαντεύσῃτε τὸ τέλος της, δταν λάβετε ὑπ' ὄψη σας ὅτι ὁ ἀξιοματικὸς ἦταν ἐξουικωμένος μὲ τὰ πιστόλια καὶ ὅτι ὁ ποιητὴς δὲν εἶχε πῆσει ποτὲ ὄπλο στὸ χεῖρι του...

Μὲ τὸν πρῶτο πυροβολισμὸ ποὺ ἔτριξε ὁ ἀξιοματικὸς, ὁ Ζὰν Γκαριέλ σπυρῆστηκε καταγῆς, χτυπημένος στὴν καρδιά. Ἦταν εἰκοσιενὸς μονάχα χρόνων καὶ εἶχε γράφει κίβλας τραγωδία ποὺ μαρτυροῦσαν ὅτι, ἀργότερα, θὰ εἶπαινε μὰ ἀπὸ τῆς ὀρῆτες θέσεις στὸ γαλλικὸ Παρνασσό...

Ἡ εἶδησι τοῦ θανάτου του ἔτριξε σὲ βαθεῖα λύπη τοὺς λογοτεχνικοὺς κύκλους τῶν Παρισίων, στοὺς ὁποῖους ὁ Γκαριέλ ἦταν ἀγαπητὸς καὶ σεβαστός, παρὰ τὴ νεαρὰ ἡλικία του...

Καὶ ἡ Μαλβίνα Βερμό, ἡ ἡρώδις τοῦ δράματος; Τί ἔκανε ἡ Μαλβίνα δταν ἔμαθε τὸν τραγικὸ θάνατο τοῦ ὀραίου παλληκαριοῦ; Στὴν ἀρχή, ἔκλεισε τὸ ἀναγνωστήριό της γιὰ δύο μέρες. Κατόπιν, ἔβαλε στὴ θέσι της τὴν ὑπερτέρα τῆς, μὴ εὐσχαρὴ Νορμανδία, ἡλικίας πενήντα ἐτῶν, μὲ μύτη κατακόκκινη καὶ μὲ μουστάκια σοβαρῶν διαστάσεων.

Ὅταν, τέλος, ἔναρφαρνε καὶ ἡ ἴδια στὸ γραφεῖο τῆς ἐπιμελήτριας τοῦ ἀναγνωστηρίου, τὸ πρόσωπό της εἶχε πάρει τὴν παλὰ γαλήνη του. Κατὰ βάθος, ἡ Μαλβίνα δὲν ἔμενε καθόλου δυσραρητη-

'Η Μαλβίνα Βερμό.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κουτσομπολιό)

Μιά χαριτωμένη γελοιογραφία της διασημής βεντέτας Γέτας Γκουντάλ, για την οποία λέγεται ότι είχε κόρη της Μάτα Χάρι. (Σκίτσο του Μίλλερ).

πλοιάρχης, έχει γίνει από τότε η μεγάλη έχθρα του γαλλικού πολεμικού ναυτικού.

—Οι Γάλλοι αξιωματικοί, καταγανακτισμένοι έναντι της γιατί έγινε αίτια να σκοτωθεί ένας από τους καλύτερους συναδέλφους των, έμποδίζουν την Κοσεά να παίξει σε θέατρο ή σε κινηματογράφο.

—Κι' έτσι η διάσημη καλλιτέχνης είχε υποχρεωμένη να εγκαταλείψει τη Γαλλία και να πάει στη Γερμανία, όπου δεν φτάνει ως τις εκεί κινηματογραφικές και θεατρικές επιδείξεις ή επιρροή των αξιωματικών του γαλλικού πολεμικού ναυτικού.

—Η Ρέρι, η μικρή ιθαγενής ενός νησιού της Πολυνησίας, που είχε καταλήξει τον κόσμο ως πρωταγωνίστρια του εξωτικού φίλμ «Ταμπού», θα εμφανισθεί εκ νέου στην οθόνη, με σκηνοθέτη τον Ροβέρτο Μουρναού, αδελφό του αποθανόντος μεγάλου σκηνοθέτου, που την είχε ανακαλύψει.

—Ως γνωστόν, ο Μουρναού ήθελε να γυρίσει το «Ταμπού» με ιθαγενείς και μιά μέρα συνήγγισε στο μακρινό εκείνο νησί της Πολυνησίας τη Ρέρι, η οποία του φάνηκε κατάλληλη για πρωταγωνίστρια. Και πράγματι, η Ρέρι έδριμάβενσε.

—Τό όραίο είναι ότι η Ρέρι έχει 17 αδελφούς και αδελφές και τώρα, χάρες στον κινηματογράφο, θα κατορθώσει να τους εξασφαλίσει μιά άνετη ζωή.

—Είπε άπιστευτο τό ως πού μπορεί να φτάσει κάποτε η δημοτικότητα των αστέρων του κινηματογράφου και η λατρεία και ο θαυμασμός προς αυτούς.

—Ίδου και τό σχετικό περιστατικό:

—Ο Ριχάρδος Τάουμπερ, ο περίφημος Γερμανός τενόρος—ήθοποιος, παρέσυρε πρό ημερών στο Βερολίνο με τό αυτοκίνητό του κι' έτραυματίασε ελαφρά μιά Βερολίνα κυρία.

—Κατόπιν αυτού, επερίμενε τη σχετική μήνυση και αίτησι απόζημιώσεως έναντιον του, όταν, άντ' αυτών, έλαβε μιά... ανθοδέσμη

μηνύ από την περιτέμεια αυτή, που στοίχισε τη ζωή ενός νέου. Την κολλάκευε τό γεγονός ότι έγινε μιά μονομαχία για τό χατίρι της και ότι ένας ποιητής σκοτώθηκε για τό γλυκά της τά μάτια...

Ποιός ξέρει! Ίσως νά φαντάστηκε ότι τό όνομά της θα δημοσιευόταν σ' όλες τις εφημερίδες, ότι θα γινόταν ξαφνικά διάσημη και ότι θα βρισκόταν ένας πολυκατομυριούχος Άγγλος νά τη ζητήσει σέ γάμο!...

Μά η Μαλβίνα δεν δοκίμασε ποτέ αυτή τη χαρά. Την επομένη της μονομαχίας, η εφημερίδες δημοσίευσαν άπλως την παρακάτω λιγόλογη είδησι:

«Ένας νεαρός ποιητής, ηλικίας είκοσιενός ετών, ο Ζάν Γκαριέλ, του οποίου τά πρώτα ποιήματα διεκρίνοντο διά την χάριν και τό αίσθημά των και ο οποίος εφαινότο ότι θα είχε λαμπρόν μέλλον, έμονομάχησε, κατόπιν σφοδράς πολιτικής συζητήσεως, μεθ' ενός αξιωματικού της βασιλικής φρουράς, του υποκόμητος Ρ... ντέ Β... Ο Γκαριέλ, πληγείς θανασίμως, εξέπνευσε μετ' όλιγον, πριν προφθάσει ν' άρθρωση λέξιν».

—Διάφορες άμερικανικές εφημερίδες, για τις οποίες τό κουτσομπολιό είναι πάντοτε ή πρώτη τους δουλειά, επαναλαμβάνουν μιά παλιά πληροφορία, που είχε κυκλοφορήσει περί ου.

—Γράφουν δηλαδή ότι ή Μαίρη Πίτφορντ, ή γυναίκα του Ντούγκλας Φαίρμαντς και μητροιά του Φαίρμαντς υιού, κάνει τ' αδύνατα δυνατά για νά χωρίσει τον προγονό της από τη γυναίκα του, τη γοητευτική Τζώαν Κράουφορντ.

—Λέγεται σχετικώς, ότι ή Μαίρη Πίτφορντ άγαπά παράφορα τον προγονό της και ότι δεν θα διατάσει, έν ανάγκη, άν κι' έκεινος άνταποκριθεί στο αίσημά της, νά γίνει δική του!...

—Η Άλίκη Κοσεά, δούκισσα ντέ λά Ροσφουκό, ή περίφημη Ρουμανογαλλίς βεντέτα, για την οποία, πριν από λίγους μήνες, αυτοκτόνησε ένας νεαρός Γάλλος...

—Οι Άστέρες του κινηματογράφου βάλθηκαν νά αποδείξουν κάτι πού σέ κάθε άνθρωπο φαίνεται άπίθανο, άν όχι αδύνατο:

—«Ότι μπορεί δηλαδή νά ζήσει ευτυχισμένο ένα άντρόγυνο, κι' όταν ακόμα ή σύζυγος ξεπερνά άρετά στα χρόνια τον σύζυγό της.

—Έχουμε σχετικώς τρία παραδείγματα: Τόν Γουσταύο Φραϊλίχ και τη Γκίτσα Άλπαρ, τό ζευγάρι δηλαδή των αστέρων πού πέρασε τελευταία από την Άθήνα. Η Γκίτσα είναι τουλάχιστον έξη χρόνια μεγαλύτερη από τον Γουσταύο.

—Τό ίδιο συμβαίνει και με τον Ντούγκλας Φαίρμαντς, υιό, και τη Τζώαν Κράουφορντ, τον Ζωρζ Σαρλιέ και τη Ζίνα Μανές.

—Και στα δύο αυτά ζευγάρια, ή γυναίκες είναι μεγαλύτερες άπ' τους άντρες κατά έξη ή ολόκληρα χρόνια.

—Και όμως, και τά τρία αυτά άντρόγυνα ζινε από τά πιο ευτυχισμένα στον κόσμο του κινηματογράφου.

—Ο περίφημος κωμικός Χάρολντ Λούδ, πού θεωρείται ο πλουσιότερος καλλιτέχνης του Χόλλυγουντ, εξασκοιούθει νά λαμβάνει άπειλητικές έπιστολές από διάφορους κατοπιούς, πού του ζητούν μεγάλα ποσά, για νά μην απαγάγουν τά παιδιά του.

—Πράγματι, ο Χάρολντ Λούδ έχει τρία χαριτωμένα παιδιάκια, τά όποια βρίσκονται, έξ μηνες τώρα, υπό την άγρυπνη αστυνομική επίτηρησι, για νά μην απαχθούν.

—Και ο συμπαθής κωμικός, πού κάνει εκατομμύρια ανθρώπων νά γελούν με την καρδιά τους, περνά στιγμές τρόμου και άγωνίας...

—Ποιός είναι σήμερα ο ήθοποιός του κινηματογράφου πού αντικατέστησε τον Ροδόλφο Βαλεντίνο;

—Νά ένα ερώτημα πού έκαμε τελευταία στις αναγνώστριάς του ένα μεγάλο γερμανικό κινηματογραφικό περιοδικό.

—Και τό γενικό συμπέρασμα άπ' τις απαντήσεις πού έλαβε, είναι ότι άντάξιος διάδοχος του Βαλεντίνο δεν υπάρχει σήμερα.

—Υπάρχουν μόνον «δόν Ζουάν» της μόδας, των οποίων όμως ή βασιλεία είναι εφήμερη.

—Τέτοιοι υπήρξαν για ένα διάστημα στο Χόλλυγουντ ο Ραμόν Νοβάρο, ο Τζών Τζιλμπερτ, ο Ροζέ Μοχίκα, ο Ριχάρδος Μπάρδελεμς, κλπ.

από τό θύμα του, κι' ένα γραμματάκι, στο όποιο του έγγραφε:

—Μιά ταπεινή θαυμάστρια στον μεγάλο Τάουμπερ, με εύχαριστίας γιατί της έδωκε την ευκαιρία νά υποφέρει έξ αίτίας του!».

—Φυσικά, ο Τάουμπερ έμεινε κατάπληκτος. Γιατί ποτέ και ποτέ δεν φανταζόταν τέτοιον παθολογικό θαυμασμό.

—Η Γκρέτα Γκάρμπο δεν κατορθώνει νά μείνει ούτε μιά στιγμή ήσυχη.

—Από την ήμερα — κλείνουν πιά δύο μήνες από τότε — πού άπεκαλύφθη ότι είναι χήρα του Γερμανού σκηνοθέτου Μωριτζ Στίλλερ, όλοι οι δημοσιογράφοι του κόσμου την καταδιώκουν για νά μάθουν πληροφορίες για τους μυστικούς γάμους της.

—Και ή Γκρέτα, πού είναι ή λιγώτερο φλύαρη από όλες τις βεντέτες του κινηματογράφου, αναγκάστηκε νά δραπέτευση από τη Σουηδία, για ν' αποφύγη τους ένοχλητικούς ρεπόρτερ.

—Δεν γλύτωσε όμως άπ' αυτούς παρά για λίγες μέρες. Γιατί, άπλούστατα, οι Άγγλοι δημοσιογράφοι την ανακάλυψαν στο Λονδίνο και της... σίχτηκαν άγρίως με τά κανόνι στό ζέρι.

—Η Γκρέτα εγκατέλειψε άμέσως τότε τό Λονδίνο, άλλα μετά τρεις μέρες την ανακάλυψαν πάλι οι Γάλλοι δημοσιογράφοι στο Παρίσι.

—Η άτυχής Γκάρμπο έφυγε προτροπάδην κι' από τό Παρίσι. Και τώρα είναι χαμένα τά ίχνη της. Δεν υπάρχει όμως άμφιβολία ότι οι δημοσιογράφοι θα τά ανακαλύψουν.

—Οι άστέρες του κινηματογράφου βάλθηκαν νά αποδείξουν κάτι πού σέ κάθε άνθρωπο φαίνεται άπίθανο, άν όχι αδύνατο:

—«Ότι μπορεί δηλαδή νά ζήσει ευτυχισμένο ένα άντρόγυνο, κι' όταν ακόμα ή σύζυγος ξεπερνά άρετά στα χρόνια τον σύζυγό της.

—Έχουμε σχετικώς τρία παραδείγματα: Τόν Γουσταύο Φραϊλίχ και τη Γκίτσα Άλπαρ, τό ζευγάρι δηλαδή των αστέρων πού πέρασε τελευταία από την Άθήνα. Η Γκίτσα είναι τουλάχιστον έξη χρόνια μεγαλύτερη από τον Γουσταύο.

—Τό ίδιο συμβαίνει και με τον Ντούγκλας Φαίρμαντς, υιό, και τη Τζώαν Κράουφορντ, τον Ζωρζ Σαρλιέ και τη Ζίνα Μανές.

—Και στα δύο αυτά ζευγάρια, ή γυναίκες είναι μεγαλύτερες άπ' τους άντρες κατά έξη ή ολόκληρα χρόνια.

—Και όμως, και τά τρία αυτά άντρόγυνα ζινε από τά πιο ευτυχισμένα στον κόσμο του κινηματογράφου.

—Ο περίφημος κωμικός Χάρολντ Λούδ, πού θεωρείται ο πλουσιότερος καλλιτέχνης του Χόλλυγουντ, εξασκοιούθει νά λαμβάνει άπειλητικές έπιστολές από διάφορους κατοπιούς, πού του ζητούν μεγάλα ποσά, για νά μην απαγάγουν τά παιδιά του.

—Πράγματι, ο Χάρολντ Λούδ έχει τρία χαριτωμένα παιδιάκια, τά όποια βρίσκονται, έξ μηνες τώρα, υπό την άγρυπνη αστυνομική επίτηρησι, για νά μην απαχθούν.

—Και ο συμπαθής κωμικός, πού κάνει εκατομμύρια ανθρώπων νά γελούν με την καρδιά τους, περνά στιγμές τρόμου και άγωνίας...

—Ποιός είναι σήμερα ο ήθοποιός του κινηματογράφου πού αντικατέστησε τον Ροδόλφο Βαλεντίνο;

—Νά ένα ερώτημα πού έκαμε τελευταία στις αναγνώστριάς του ένα μεγάλο γερμανικό κινηματογραφικό περιοδικό.

—Και τό γενικό συμπέρασμα άπ' τις απαντήσεις πού έλαβε, είναι ότι άντάξιος διάδοχος του Βαλεντίνο δεν υπάρχει σήμερα.

—Υπάρχουν μόνον «δόν Ζουάν» της μόδας, των οποίων όμως ή βασιλεία είναι εφήμερη.

—Τέτοιοι υπήρξαν για ένα διάστημα στο Χόλλυγουντ ο Ραμόν Νοβάρο, ο Τζών Τζιλμπερτ, ο Ροζέ Μοχίκα, ο Ριχάρδος Μπάρδελεμς, κλπ.

Η Ζίνα Μανές, ή όποία θεωρείται ως ή μεγαλύτερη βεντέτα του γαλλικού κινηματογράφου και μιά από τις μεγαλύτερες του κόσμου. (Σκίτσο του Σπέντ).

Σκίτσο της Άνναμπέλλας, μιάς από τις πιο χαριτωμένες βεντέτες του γαλλικού κινηματογράφου. (Σκίτσο του Γ. Μπασιτιά).